

Čís. 5599.

Okolnost, že státní dráhy jsou po stránce hospodářské vedeny jako obchodní podnik, nemění nic na tom, že jejich podnikání je i při tom státním úkolem veřejné správy; jejich úředníci, kteří plní tyto úkoly podle svého úřadu, své služby nebo podle zvláštního pověření, jsou veřejnými úředníky ve smyslu § 461 tr. zák.

(Rozh. ze dne 13. května 1936, Zm IV 145/36.)

O d v o l a c í s o u d změnil zprošťující rozsudek soudu první instance a uznal obžalovaného F. V. vinným ve smyslu obžaloby zločinem zpronevěry v úřadě podle § 462, odst. 1 tr. zák. Činu toho se dopustil obžalovaný tím, že si jako pokladník železniční stanice přivlastnil vícekrát, ale v jednom úmyslu ze staniční pokladny, kterou spravoval, 1.186 Kč.

N e j v y š š í s o u d zmatečně stížnost obžalovaného částečně odmítl, částečně ji zamítl.

Z d ů v o d ů :

Stěžovatel uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 385, č. 1 c) tr. ř. a žádá osvobození proto, že zástupce ČSD vzal zpět soukromý návrh, který stěžovatel považuje za nutný podle předpisu § 343 tr. z., ježto státní železnice jsou obchodním podnikem. Tím naznačuje, že považuje zpronevěru spáchanou jejich úředníkem za obecnou zpronevěru podle § 355 tr. z., neboť jenom při této platí podle § 358, odst. 3 tr. z. ustanovení § 343 tr. z. Avšak ta okolnost, že státní dráhy jsou vedeny podle zák. č. 404/1922 Sb. z. a n. a podle vl. nař. č. 206/1924 Sb. z. a n. po stránce hospodářské jako obchodní podnik, nemění nic na tom, že jejich podnikání zůstává i při tom státním úkolem veřejné správy a jejich úředníci, kteří tyto úkoly plní podle svého úřadu, své služby neb zvláštního pověření, jsou veřejnými úředníky podle § 461 tr. z., za něž byli železniční zaměstnanci při aplikování trestních zákonů též výslovně prohlášeni v § 2, č. VI zák. čl. XVII:1914; na tomto ustanovení zákona nebylo cit. zákonem a nařízením, ani nař. č. 16/1927 Sb. z. a n., nic změněno, pokud jde o postavení zaměstnanců železničních jako veřejných úředníků v oboru trestního práva. Zpronevěra jimi spáchaná v této jejich vlastnosti spadá tudíž pod ustanovení § 462 tr. z., při kterémž trestném činu se soukromý návrh nevyžaduje a vyjádření zástupce ČSD o tom učiněné pro otázku trestnosti nemá významu.

Čís. 5600.

Zanechal-li doručovateľ zásielku adresovanú niekomu, kto bol už dlhší čas vzdialený zo svojho bydliska, dospelému členovi jeho domácnosti, treba pri posudzovaní včasnosti podaného opravného pro-

striedku za deň doručenia zásielky počítat' onen deň, kedy bola zásielka adresátovi po jeho návrate členom domácnosti skutočne odovzdaná.

(Rozh. zo dňa 14. mája 1936, Zm III 471/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. Z. a spol. pre zločin porušenia verejnej listiny odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného J. S.

Z d ô v o d o v :

Do rozsudku odvolacieho súdu podal zmätočnú sťažnosť len obžalovaný J. S. Táto zmätočná sťažnosť došla k súdu prvej stolice dňa 17. septembra 1935 (na poštu bola podaná dňa 16. septembra 1935) a pretože podľa doručenky bol rozsudok odvolacieho súdu doručený obžalovanému dňa 9. septembra 1935, bola by opozdená. Ponevác však sťažovateľ v tomto svojom oprávnom prostriedku tvrdil, že rozsudok odvolacieho súdu bol mu doručený až dňa 15. septembra 1935, dal najvyšší súd vypočutím doručovateľa zistiť, kedy sa doručenie skutočne stalo. Podľa údajov doručovateľa Š. L. nezastihol on pri doručovaní sťažovateľa doma a zanechal preto zásielku A. Z. (švagrinu sťažovateľovej), ktorá mu sľúbila, že ju vydá obžalovanému J. S. po jeho návrate, doručovateľ sám potom podpísal doručenkou menom J. S. a opatril ju datom 9. septembra 1935. Ponevác podľa nevyvráteného tvrdenia sťažovateľovho nebol sťažovateľ pred 15. septembrom 1935 dvadsiacimi dňami doma a rozsudok odvolacieho súdu odovzdala mu jeho švagrina A. Z. pri jeho návrate dňa 15. septembra 1935, nejde o prípad § 80 tr. p. a neľze preto lehotu k ohláseniu zmätočnej sťažnosti rátať odo dňa 9. septembra 1935, ale treba ju rátať až od skutočného doručenia rozsudku odvolacieho súdu obžalovanému J. S., t. j. až odo dňa 15. septembra 1935 a treba preto zmätočnú sťažnosť podanú dňa 17. septembra 1935 považovať za podanú včas.

Čís. 5601.

K výkladu »zřetelného vyznačení« některých oddílů periodického tiskopisu a »označení« jejich zvláštního odpovědného redaktora ve smyslu § 3 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky ministerstva spravedlnosti čís. 145/1933 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 15. května 1936, Zm I 313/36.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmáteční stížnosti soukromých žalobců do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 3. února 1936, jímž byl obžalovaný podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin podle § 2, pokud se týče § 3 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., pokud se týče pro přestupek podle § 4 zák. č. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n., zrušil